

[Nør Christensen]

man rundt omkring i kommunerne er bedst til at skønne vedrørende de lokale forhold, også for at lette arbejdsgangen m.v.

Vi har bemærket, at kulturministeren er opmærksom på, at der i folketinget er stor interesse for at bibeholde kulturformidlingskontoen på finansloven med en bevilling af samme størrelse som i 1985, hvilket vil sige noget i retning af halvanden million kroner.

Jeg kan sige til hr. Jimmy Stahr, at jeg mener, at hr. Jimmy Stahr kender kulturministeren så godt, at han ved, at ministeren bestemt ikke har onde hensigter, slet ikke over for hr. Jimmy Stahr.

Det drejer sig om flere penge, og dem må vi lære at vi må have, før vi giver dem ud. Jeg tror, at alle gerne vil være med til at sætte noget i gang, være aktiv, men det er det evige spørgsmål om at prioritere, det er altid et spørgsmål om pengene. Alle er vel enige om, at kultur skal plejes og passes godt.

Jeg håber i øvrigt, at vi får en god og saglig debat i udvalget.

Tinning (VS):

Fru Hanne Severinsen bemærkede, andre har også været inde på det, at egentlig var og er denne forespørgsel overflødig.

Jeg tror, det er vigtigt at erindre sig, at når kulturministeren udtaler sig, og når andre kulturpolitiske ordførere udtaler sig, så har det nogle mere vidtrækkende konsekvenser, end når fru Hanne Severinsen eller andre står og siger noget hos bageren en søndag morgen.

Sagen er, at når der pludselig opstår et rygte om, at nu vil kulturministeren fjerne bevillingerne til kulturformidlende aktiviteter, så spredes der uro i alle kredse af aktive folk. Lige præcis derfor er det nødvendigt at få en debat. Det er nødvendigt at give mulighed for, at ministeren og andre får sagt krystalklart, hvad de mener om disse ting, og hvad de ikke mener.

Jeg har forstået hr. Bernhard Baunsgaards indlæg sådan, at det egentlig er et eksempel på en helt eklatant politisk fejlurdering, at kulturministeren nogen sinde har forestillet sig, at der skulle kunne samles et flertal for at fjerne de 1,4 mill. kr. Det synes jeg er udmærket.

Fru Ingerlise Koefoed mente, at kulturministeren havde lyttet til græsrodderne og der-

for havde skiftet mening. Jeg tror ikke, at vi skal sprede den forestilling, at kulturministeren er blevet specielt ferm til at lytte til nogen som helst græsrodder nogen steder. Kulturministeren har vel lyttet til hr. Bernhard Baunsgaard. Det har heller ikke noget med græsrodder at gøre. Så enkelt er det. Og så har ministeren lagt nogle tal sammen og fundet ud af, at det ikke kan lade sig gøre.

Ministerens forsøger at forklare, hvad det er, der gør, at nogle aktiviteter, som ministeren egentlig synes er meget vigtige og holder meget af og mener bør indtage en central plads i det danske kulturbillede, har ministeren tænkt sig at fjerne gultæppet under alligevel.

Det skulle være, fordi man så kan få nogle flere penge, man kan bruge til andre ting. Her synes jeg at fru Hanne Severinsens advarsel imod cigarkassetækning var på sin plads, ikke når vi snakker om de 1,4 mill. kr., men når vi snakker om den samlede regerings politik.

Intet er vel så modsætningsfuldt som regeringens snak om smidighed, afbureaukratisering osv., samtidig med at den siger: et ministerium har en kasse af en given størrelse, og det ministerium har, hvis det bruger én krone mere på et eller andet område, at finde den samme krone et andet sted, for i vores regering hænger ministerierne slet ikke sammen.

Det er ikke sådan, at man kan gøre noget mere på socialbudgettet for f.eks. at spare på arbejdsløshedsdagpengene. Det kan man ikke. De ligger under to forskellige ministerier, og så kan man ikke gøre sådan noget. Det er heller ikke sådan, at man kan foretage sig nogle mere aktive ting på kulturområdet og så f.eks. spare på socialministerens budget. Nej, for det er også to forskellige kasser, så det kan heller ikke lade sig gøre.

Jeg synes lige præcis, at der er grund til at advare mod cigarkassetækning. Sagen er, at mange af de aktiviteter, kulturministeren siger at hun godt ville støtte fra centralt hold, kunne der samles flertal om her. Det er jeg ret overbevist om. Sagen er bare, at nogle har lagt sig fast på den latterlig lille del af finanslovbudgettet, der står kulturministerium på. Den skal altså ikke være større, og så må ministeren rende og fedte rundt inden for den lille, begrænsede ramme. Det er selvfølgelig en fuldstændig forrykt måde at tænke kulturpolitik på.